

[H. C. Andersen.]

man dog finde, at de har en betydelig Aktiekapital og en betydelig Reservefond og andre Fonds. Det er meget muligt, at deres Aktiekapital er bundet, men jeg er ikke klogere end, at der er Masser af Mennesker ude i Erhvervslivet, som ogsaa har deres Kapital bundet, og hvis de vil klare sig gennem de vanskelige Tider, er der vel intet i Vejen for, at de kan faa noget af deres Kapital frigjort, saa at ogsaa den kan komme til at arbejde i en vanskelig Tid. Ministeren har gjort sig Umage for at dele Sol og Vind lige. Ja, men Ministeren vil erindre, som jeg nævnte før, at der var et Tidspunkt for ikke mange Aar tilbage, da Fabrikkerne var i Stand til at udbetale Udbytter paa 25, 20, 24 og 21 pCt. Da var det Fabrikkerne, Solen var over, men der plejer jo gerne efter Solskin at komme en Smule Skygge, og nu mener jeg, Tiden er inde til, at Skyggen falder en Kende over Aktieselskabet De danske Sukkerfabrikker, for at en Smule Solskin kunde komme over Dyrkerne. thi disse to er jo dog nøje knyttet sammen, om Erhvervet ellers skal bestaa.

Endelig udtaler Ministeren, at vi ikke har anvist Dækning. Det kan jeg stadig ikke se. Jeg kan, ud fra de Tal, som jeg nævnte før, ikke se andet end, at der er anvist Dækning, og rigelig Dækning. Hvis man tager de fire Aar, jeg nævnte, vil der endda blive et ganske betydeligt Plus i Indtægterne for Statskassen.

Jeg vil saa gerne gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, det ærede 15de tingvalgte Medlem (Oluf Jensen). Det forbausede mig, at det ærede Medlem indledede sin Tale med at sige, at det foreliggende Lovforslag er ikke det, som Roedyrkerne ønsker sig. Jeg maa forstaa dette saaledes, at det ærede Medlem meget vel ved, at det, Roedyrkerne ønsker, det er det Forslag, som Venstre har stillet. Men naar det ærede Medlem ved det, saa kan jeg ikke forstaa, hvorfor han da ikke stemmer for vort Forslag. Naar han stemmer for det andet, siger det ærede Medlem, saa er Grunden bl. a. den, at Privatbanerne faar noget at køre med, naar Ministerens Forslag gennemføres, Arbejderne kommer i Gang dernede, der bliver Mulighed for Beskæftigelse for de Tusinder af Arbejdere. Ja vel, men naar det ærede

Medlem nu ved, at Venstres Forslag vil bringe stærkere Gang i Dyrkningen, vil han ogsaa være klar over, at saa bliver der endnu mere at køre med, og saa kommer der endnu flere Arbejdere i Virksomhed. Men saa begriber jeg ikke, hvorfor det ærede 15de tingvalgte Medlem da ikke bekvemmer sig til at stemme for vort Forslag og søger at overbevise sine ærede Partifæller om, at dette vil være det rigtige. Som Situationen nu ligger — saaledes sluttede det ærede Medlem sin Tale —, er det haabløst af Venstre at stille noget nyt Forslag. Ja, det er muligt, men det vil jo dog ikke være haabløst, hvis det ærede Medlem kan frigøre sig af de Baand, som hans Parti maaske i denne Sag er bundet i, og støtter Venstre i det Forslag, det har stillet; saa var det ikke haabløst at stille et nyt Forslag, thi saa var der jo dog Mulighed for, at dette Forslag kunde blive gennemført. For det Indtryk fik jeg af det ærede Medlems Tale, at Venstres Forslag var det bedste af de to, der foreligger.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (A. P. Hansen) glædede sig over, at Venstre ikke i Aar som tidligere afviste Forhandling om denne Sag, men kunde gaa ind i en Forhandling om en Ordning. Jeg har allerede sagt, hvorfor Venstre gik imod, da der var Tale om et rent og skært Tilskud: for det første ønskede Dyrkerne det ikke, og for det andet troede vi — som Ministeren nu tror og, saa vidt jeg har hørt, ogsaa har indrømmet —, at dette Tilskud ikke vilde komme Dyrkerne til gode. Det ærede Medlem udtalte, at efter hans Mening er Roedyrernes Ønsker her opfyldt, og derfor vilde han tilraade, at der nu dyrkes Roer, saa at Forbruget kan blive dækket ved Dyrkning herhjemme. Jeg vil gerne herfra bemærke, at ogsaa vi ønsker, at der skal blive saaet Roer, og vi tilraader ogsaa, at det gøres, for vi forstaa meget vel, hvilken Betydning det vil have, at vi i videst muligt Omfang formaar at frembringe det Sukker herhjemme, som Befolkningen skal bruge. Men at Forslaget skal kunne blive vedtaget enstemmigt, det maa det ærede Medlem ikke forlange, i Betragtning af, at vi stadig holder paa, at det Forslag, vi har stillet, nu en Gang er det bedste og tillige er det, der opfylder Roedyrernes Ønsker.

Til Slut vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til Ordføreren for det radikale